

આંગળાઓની છાપ પરથી વ્યક્તિઓની ઓળખનું વિજ્ઞાન ક્યું છે?

વિષય : વિજ્ઞાન જગત

(૧) સંપૂર્ણ રીતે ભોજનને પચાતું કેટલો સમય લાગે છે?
 (અ) ૬ કલાક (બ) ૧૨ કલાક
 (ક) ૧૮ કલાક (ડ) ૪૮ કલાક
 (૨) કોની હાજરીથી શરીરમાંનું લોહી ગંદાતું નથી?
 (અ) પ્રોટીન (બ) શ્વેતકણ
 (ક) રક્તકણ (ડ) હિપેરીન
 (૩) આંગળાઓની છાપ પરથી વ્યક્તિઓની ઓળખનું વિજ્ઞાન ક્યું છે?
 (અ) ૩કેટીલોગ્રાફી (બ) પોલીગ્રાફી
 (ક) સે-ટીગ્રાફી (ડ) ડેમોગ્રાફી
 (૪) ભારતના કયા વૈજ્ઞાનિકને સૌ પ્રથમ ભૌતિકશાસ્ત્રના ક્ષેત્રમાં નોબેલ પુરસ્કાર મળ્યો?
 (અ) ડૉ. હોમીભાભા (બ) ડૉ. અબ્દુલ કલામ
 (ક) સી.વી.રામન (ડ) એસ. ચંદ્રશેખર
 (૫) સૂર્યમાં પેદા થતી ઉર્જા કઈ રીતે ઉત્પન્ન થાય છે?
 (અ) ન્યૂક્લિયર ફ્યુઝન (બ) ન્યૂક્લિયર ફ્યુઝન
 (ક) કોલસાની દહનથી (ડ) વાયુઓ સળગવાથી
 (૬) સ્તન કેન્સર ખાસ કરીને ટ્યુમરની જાણકારી મેળવવા માટે કોમ્પ્યુટર યુક્ત મશીન કયું છે?
 (અ) ડેક્ટોગ્રામ (બ) પોલીગ્રામ
 (ક) મેમોગ્રામ (ડ) કાળીગ્રામ
 (૭) નીચેનામાંથી કઈ ગ્રંથિ અંતઃસ્ત્રાવી અને બહિઃસ્ત્રાવી બંનેની જેમ કાર્ય કરે છે?
 (અ) પીટ્યુટરી (બ) પેનક્રિયાસ
 (ક) થાઈરોઈડ (ડ) એડ્રીનલ
 (૮) ગર્ભમાં વિકાસ પામી રહેલ બાળકનો પચાલ નીચેનામાંથી કઈ પદ્ધતિ દ્વારા જાણી શકાય છે?
 (અ) એક્સ-રે (બ) ગેમા-રે
 (ક) અલ્ટ્રાસાઉન્ડ (ડ) અલ્ટ્રા વાયોલેટ
 (૯) નીચેનામાંથી કયું પ્રવાહી પાણીમાં દ્રાવ્ય નથી?
 (અ) આલ્કોહોલ (બ) એમોનિયા (બીકર)
 (ક) કેરોશીન (ડ) એસીટીક એસિડ
 (૧૦) પૃથ્વી પરથી વ્યુટુ દેખાય છે? ચંદ્ર પરથી તે કેવું દેખાતું હશે?
 (અ) કાળુ (બ) પીળું
 (ક) લાલ (ડ) જાંબલી
 (૧૧) પેટ્રોલના દહનથી નીચેનામાંથી કયા તત્ત્વનું પ્રદૂષણ ફેલાય છે?
 (અ) તાંબુ (બ) જસત
 (ક) સીસું (ડ) મેગેનીઝ
 (૧૨) શરીરના ચેતાતંત્રના બંધારણમાં શું જરૂરી છે?
 (અ) લોહતત્ત્વ (બ) કાર્બન
 (ક) ફોસ્ફરસ (ડ) કેલ્શિયમ
 (૧૩) નીચેનામાંથી કયો છોડ આપણને ચોવીસ કલાક ઓક્સિજન પુરો પાડે છે?
 (અ) મોગરો (બ) અરડૂસી
 (ક) તુલસી (ડ) થેલેમસ
 (૧૪) પ્રાચીન ભારતના મહાન 'રસાયણશાસ્ત્રી' કોણ હતા?
 (અ) આર્યભટ્ટ (બ) નાગાર્જુન
 (ક) ચરક (ડ) સુશ્રુત
 (૧૫) કેકસોગ્રાફના શોધક કોણ હતા?
 (અ) માર્કોની (બ) જગદીશચંદ્ર બોઝ
 (ક) સી.વી.રામન (ડ) ગ્રેહાકમ્બેલ

ખજાનો
- ડૉ. અનિલ પટેલ

વિવિધ

વિષય : આ સપ્તાહમાં આપતા વિશ્વના યૈજ્ઞાનિકોના જન્મદિવસ

● ૬ જૂન ૧૯૪૪ ફિલિપ.એ.શાર્પ - અમેરીકન મેલોક્યુલર બાયોલોજિસ્ટ, ૧૯૮૩માં (૨૬) ૬ (૬૬) ૧૨ (૦૬) ૬ (૨) ૬ (૭) ૬ (૭) ૬ (૩) ૧૨ (૧) ૬ (૨) ૧૨ (૬) ૬ (૬) ૬ (૬)

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
ફોન : ૨૩૨૨૬૨૫૧

રાજ્યપથ મળ્યો, સામાજિક માર્ગે કાંટા પડે છે,
લૂંટ-અકસ્માતો ને બળાત્કારોનાં ચાંટા પડે છે,
ચાંટા પડે કાયદા, આંટા પડે પ્રગતિ-વિકાસે -
મહેનતે ઉપસેલી છબિ પર, છાંટા પડે છે!!
(વિદેશમાં છબિ બગડે છે - એક અહેવાલ)

થર થરે છે, પાડતાં નથી -
વિશ્વાસ હોકાયથંત્રે - જયલલિતા હજુ
શંકાની સોય.. મગ નું નામ..
(મૂંડ નું મૂલ્ય) (મોટી અપેક્ષાઓ ?!)

દારફુ

ચિંતન

લીક્ષણ ઘાટેણ ખડ્ગોળ વરં જુલ્યા દ્વિધા ક્ષુતા । ન તુ માનં પરિતજ્ય ‘દેહિ દેહિ’ ભાષણમ્ ॥
 ‘સ્વમાનને ભોગે કોઈની આગળ’ મને આપો, મને આપો’ એમ બોલી-કરગરી ચાચના કરવી પડે એના કરતાં તો પોતાની જીભના કાતિલ ચપ્યુ-કટારની ઘાટથી કાપીને બે દુકડા કરી નાખવા વધુ સાચું છે.’

‘આ સંસારમાં વ્યવહાર નિભાવવા સંસારીને ક્યારેક આર્થિક રીતે મુશ્કેલીમાં સ્થિતિમાં મૂકાવું પડે છે અને સ્વમાનના ભોગે પણ નજીકના વિશ્વાસુ સંબંધી કે મિત્ર પાસે ચાચના કરવી પડે છે, હાથ લંબાવવો પડે છે અને મદદ કરો, આપો-આપો એવા શબ્દો પણ બોલવા પડે છે આવી સ્થિતિમાં જો વિશ્વાસુ મિત્ર કે નજીકના સંબંધી પણ ‘કોઈ અસ્વીકાર્ય’ બહાનું આપીને જયારે મદદ કરવાની ‘ના’ પાડી દે ત્યારે તો ખૂબ જ અપમાન ભરી નાવૂક પરિસ્થિતિમાં મૂકાઈ જવું પડે! આવી પરિસ્થિતિ અને લાચારી અનુભવવા કરતાં અહીં - કવિ કહે છે કે જીભના તિક્ષ્ણ હથિયારથી બે કટકા જ કરી નાખવા પણ કોઈની પાસે, કંઈ પણ ‘ચાચના’ ન કરવી.

પોતાનું માન-સ્વમાન સાચવવું માણસના પોતાના હાથમાં હોય છે. જરૂરિયાત ઓછી કરી, બીજામાં કોઈ પણ ખતની અપેક્ષા રાખ્યા વિના - ‘સ્વાશ્રય’ દ્વારા જેટલું થાય તેટલું ખતે જ કરી લેવું. માગણી-ચાચના કોઈમાં અપેક્ષા રાખવી એ ‘સ્વમાન’ ને ગિરવે મૂકવા જેવું જ છે.

સુવિચાર

- રમત શ્વાસનાં સરવાળાની.. મૂલ્ય રાહત વચગાળાની.. - **ઉર્વીશ વસાવડા**
- મન ઐસા રખો કી કીસી કો બુરા ના લાગે... દિલ ઐસા રખો કે કીસી કો દુખી ના કરે... સ્પર્શ ઐસા રખો કી કીસી કો દર્દ ના હો... - **સંત તુકારામ**
- કોઈના દિલને દુખાવી માફી માંગવી સહેલી છે પણ દુખી વ્યક્તિએ હસતાં મોટે માફી આપવી અઘરી છે - **એસ. ભદ્રાચાર્ય**
- મિત્રતા બે હૃદયને બેડવું એવું મેઘધનુષ છે જે આ સાત રંગોની પરસ્પર વહેંચણી કરે છે.. આ સાત રંગો છે... પ્રેમ, ઉદાસી, આનંદ, સત્ય, વિશ્વાસ, ગુપ્તતા અને આદર - **દંશલ ભથેચ**
- ઉત્તમ જીંદગી એટલે એવી જીંદગી જેમાં જ્ઞાનનું સતત માર્ગદર્શન અને પ્રેમની અવિરત પ્રેરણા હોય - **રજનીશ**
- દુઃખ આવે ત્યારે આનંદમાં રહેવાનો પ્રયત્ન કરો. અને સુખ આવે ત્યારે આનંદને કાળુમાં રાખો - **નવનીત**
- એક સાંધો અને તેર ટૂંટી એ જીંદગી છે.. અને એક સાંધો અને બધું જ સંઘાય એ બંદગી છે.. - **શાહબુદ્દીન રાહોક**
(સંકલન : દીપક વી. આસરા)

ભોધ કથા

આપણે ગણપતિની મૂર્તિ બનાવી વિસર્જન કરી નાખીએ, દુર્ગા-અંબાજીની ઢોલ-નગારાના ડખા કરી નવરાત સુધી ઉવવણી કરીએ - પણ સાચી પૂજા કેમ થાય એ આપણે બાણતા-સમજવાતા જ નથી.

૧૬૫૪ની સાલ હતી. કલકત્તાના ડોક્ટર મેથાનાદ સહા દર્દીઓને તપાસી નવરા પડી કંઈક નોંધ કરતાં હતા, ત્યાં ચાર-પાંચ કિશોરોનું ટોળું દવાખાનામાં આવ્યું અને ડોક્ટરને કહ્યું ‘સરસ્વતી પૂજા’નો ફાળો આપો.’

ડોક્ટરે બધાને બેસાડીને પાણી આપ્યું. પૂછ્યું - એમ! સરસ્વતી પૂજા કેમ થાય? એક નેતા જેવા વિદ્યાર્થીએ, મૂર્તિ-મંડપ, ડેકોરેશન-સંગીત કાર્યક્રમોની વિગતો આપી...

ડો. સહા કહે સરસ્વતી પૂજન એમ થાય?

વિદ્યાર્થીએ હિંમત કરી પૂછ્યું - તો તમે કેમ કરો છો? ડોક્ટરે કહ્યું, ચાલો મારી સાથે - ડોક્ટરે તેમને પોતાની લાઇબ્રેરીમાં લઈ ગયા. કિશોરો ડહાબ ઘાસ, કબાટો-છાજલી-ટેબલો બધું જ પુસ્તકોથી ભર્યું હતું. કયાંક નોંધપોથી-કાગળ-પેન પડ્યાં હતા. ડોક્ટરે કહ્યું, દોસ્તો! આ છે સરસ્વતી મંદિર, ભારેમાસ ઘણા કલાકો હું અહીં સરસ્વતીની પૂજા કરું છું! વાંચન અને અભ્યાસ એ જ સરસ્વતીની સાચી પૂજા છે.

Email - sureshchandrabbhatt18@gmail.com

જીવન ઉપયોગી મેટાબોલીઝમ

કેટલીક ગૃહિણીઓ વાતવતમાં ફરિયાદ કરતી હોય છે કે મને થાક લાગે છે. ચિંતા થયા કરે છે. ગુસ્સો આવ્યા કરે છે અને કંટાળો આવે છે. જીવવાનો આનંદ ખોઈ બેસે છે. કેટલાક કર્મચારીઓ પણ થાક અને કંટાળો અનુભવતા હોય છે. વિદ્યાર્થીઓ પણ ઘણી વખત થાક, ચિંતા અને તેને કારણે કંટાળાનો અનુભવ કરતાં હોય છે. આવી થાય ત્યારે આવા લોકોનો મેટાબોલીઝમ ઘટી ગયો હોય છે તેમ કહેવાય. મેટાબોલીઝમમાં વધઘટ થાય તે પ્રમાણે માનવીના વર્તનમાં ફેરફાર થતા હોય છે. ક્યારેક થાક, ચિંતા તો વળી ક્યારેક થાક, ચિંતા અદશ્ય થઈને માણસ આનંદમાં આવી જાય છે. જેવો તે આનંદ અને સંતોષનો અનુભવ કરે એટલે તેનું મેટાબોલીઝમ વધી જાય છે. મારા એક મિત્ર જે સેક્ટર સોળ ગાંધીનગરમાં લેબોરેટરી ચલાવે છે અને જુદા જુદા ટેસ્ટ કરીને રીપોર્ટ તૈયાર કરીને ડોક્ટરોને માટે રોગનું નિદાન કરવામાં કામ લાગે છે.

મારા શ્રદ્ધાળુ પેથોલોજી લેબોરેટરીવાળા મિત્ર મહેન્દ્રભાઈ ગજવરને મેં મેટાબોલીઝમ વિષે પૂછ્યું તો મને સમજાવ્યું કે માનવીના શરીરમાં ચયાપચયની પ્રક્રિયા ચાલતી હોય છે અને તેમાંથી શરીરને, મનને, હૃદયને ઉપયોગી એવા પોષક તત્ત્વો પેદા થાય છે. આ પોષક તત્ત્વો માત્ર ખોરાકથી જ વધે કે ઘટે છે એવું નથી. તમે તમારા શરીરમાં પોષક તત્ત્વો માફકસર કે શરીરને તમારી ઉંમર અને જરૂર પ્રમાણમાં મળી રહે તેવો આહાર ખાતા હો,

એ. આજ લોકોને તેઓને કોઈ મનગમતું કામ સોંપવામાં આવે તેના જીવનમાં સ્ફૂર્તિ અને આનંદ આવે તેવી કોઈ ઘટના બને, તેના ઉત્સાહમાં માનસિક સ્ફૂર્તિમાં વધારો થાય તેવું કાંઈક વાતાવરણ પેદા થાય, તેના જીવનની જરૂરિયાતને સંતોષપૂર્વક રીતે માણી શકે તેવી પરિસ્થિતિ પેદા થાય. એટલે તેના શરીરની ચયાપચયની પ્રક્રિયા સારી રીતે થાય છે અને તેને કારણે શરીરમાં પોષક તત્ત્વો સારા પેદા થાય છે.

પરિણામે તેના કામમાં સ્ફૂર્તિ આવે છે કામમાં આનંદ આવે છે અને કંટાળો દૂર થઈ જાય છે. આવી થાય એટલે તેનો મેટાબોલીઝમ વધી ગયો કહેવાય. તેનાથી જીવંતમને રોજબરોજનું એકસરખું કામ તમને ગમતું ના હોય તો પણ કરવું પડતું હોય ત્યારે જે કાંઈ કરો છો, તે આનંદથી નથી કરતા. તમારા કામમાં સ્ફૂર્તિ નથી રહેતી. તમારા મન-મગજને પસંદ નથી એટલે તમને થાક, ચિંતા, ગુસ્સો અને તેના પગલે કંટાળો આવે છે. જ્યાં ત્યાં કોઈ ગૃહિણી, નોકર, કર્મચારી, ડ્રાઇવર વગેરે ફરિયાદ કરતાં ફરે છે કે આતે કોઈ જીંદગી છે? કોઈ કહેશે કે નહિં ઘરનાં નહિં ઘાટના, પોલીસો કહેશે અમારી તે કાંઈ જીંદગી છે? અમે તો કંટાળેલા હોઈએ અને તેમાં કોઈ ગુન્હેગારને માહિતી ઓકાવવા માર મારવો પડે ત્યારે અમે અમારો થાક, ચિંતા, કંટાળો તેના ઉપર ઠાલવતા ઠેર માર મારીએ.

યેતનાનો સમય
- પ્રો. ઈન્દુભાઈ ભટ્ટ

કોઈ આંદોલન થતું હોય તો આગળની વીખેરવાના ઓર્ડર મળે ત્યારે અમારા લાઈઝાન્સ કરવો પડે તે અમને ગમતું ના હોય છતાં અમે કેટલીક લાઈસો તો અમારાં અંગત એકલા કરી રાખેલા થાક, કંટાળાને કારણે ઠોકતા હોઈએ છીએ. ગૃહિણીઓથી શાક બળી જાય, રોટલી બળી જાય, વાસણ પડી જાય, કપરકાળી ફૂટી જાય આવી ઘટનાઓ બનતી રહે છે. પતિ-પત્ની બંને ઝઘરાળું હોય અને બંને વચ્ચે ઝઘડા થતો રહે તો હોય ત્યારે ખાવા બેઠેલો પતિ કે પત્ની જે ખોરાક ખાય તેનું પાચન પણ સરખું ના થાય. આનું કારણ તેઓનું મેટાબોલીઝમ ડાઉન થયું કહેવાય, તમારું મન-મગજ સ્ફૂર્તિલુ હશે, સંતોષી હશે મોજાલું હશે, તમારો માનસિક અભિગમ સકારાત્મક હશે તમારી જીંદગીમાં સંતોષ આનંદ છવાઈ રહેતો હોય ત્યારે તમે જે કાંઈ ખાવ છો પીવો છો તેની બધાની પાચનક્રિયા સારી થાય છે. અને શરીરમાં જરૂરી પોષકતત્ત્વો પેદા થાય છે એટલે તમારો મેટાબોલીઝમ સ્થિર છે. સંતોષકારક છે અને તેનો આંક ઊંચો આવે છે. લેબોરેટરીવાળા મહેન્દ્રભાઈ ગજવરના મતે મેટાબોલીઝમ એ એક માનવશરીર માટે ઘણી મહત્વની બાબત છે તમે બિમાર પડ્યા હો, મારું દુખ્યાં કરતું હોય, પગમાં કળતર થયાં કરતું હોય વાતવતમાં ગુસ્સે થઈ ગયાં હો, તમારું શરીર ઘુવવા લાગતા હોય, તમને આંખે અંધારા આવે, ચક્કર આવે આવી અનેક ફરિયાદો લઈને ડોક્ટર પાસે જવા એટલે ડોક્ટરને ખ્યાલ આવી જાય છે કે મેટાબોલીઝમ ઘટી ગયો હશે. સંતોષકારક દર્દી એ એક શારીરિક માનસિક કારણોથી થતાં હોય છે.

(અનુસંધાન પાના નં. ૬ પર)

મને પહેલેથી જ દરિયાનું આકર્ષણ અને દરિયાને મારું !! ખબર નથી પણ ગયા જન્મમાં અમારી બંને વચ્ચે કોઈ લેણદેણ જરૂર પાડી રહી ગઈ હશે. અને એટલે જ મને દરિયા સતત પોતાની તરફ ખેંચતો રહ્યો છે. મુંબઈ, મદ્રાસ, પૂરી, દારિદ્યા, સોમનાથ, મહુવા, દીવ, ચોરવાડ, ગોપનાથ, પોરબંદર, ગોવા અને રામેશ્વરમ્... આ બધી જગ્યાના દરિયાએ મને કોઈને કોઈ બહાને પોતાની તરફ ખેંચ્યો છે અને હું પણ અનાયાસે ખેંચાયો છું. ભલે મને તરતા નથી આવડતું પરંતુ દરિયાએ મને એના ઊછળતા શ્વેત મોજામાં અનેક વખત નવડાવ્યો છે. દરિયાના ઘુઘવાટા કરતાં ઊછળતાં મોજાના પાણીનો સ્પર્શ આહ્વાદક અને અદ્ભુત હોય છે.

મને ઘણી વખત થાય છે કે આ દરિયા ન હોત તો આપણું શું થાત? દરિયાની એકલતા અને વિશાળતા વિશે મને ઘણીવખત લખવાનું મન થયું છે કેમકે દરિયા એ પ્રકૃતિનું સૌથી વિરાટ વરદાન છે. આપણી પૃથ્વીને ટકાવી રાખવામાં દરિયાની ભૂમિકા મહત્વની છે. બોહે એ ભૌમિતિક તથ્યોમાં મારે નથી જવું મારે તો અહીંયા દરિયાના આંતરિક અને બાહ્ય મનોજગતની વાત કરવી છે અને મારી એકરૂપ પીડાની વાત કરવી છે.

આપણે સૌ દરિયાને ઉપર-ઉપરથી ઓળખીએ છીએ. પરંતુ એની ભીતર કદી ડોકિયું કર્યું નથી. દરિયા એની વિસ્તૃતતા અને ગહનતા માટે જાણીતો છે. દરિયાનો પણ એક સ્વભાવ હોય છે એના સ્વભાવને રંગબેરંગી નાની-મોટી માછલીઓ, માછીમારો, હોડી-વહાજ ચલાવનારા-ખલાસીઓ તથા દરિયાઈ ટાપુ પર વસતા સૌ કોઈ લોકો સારી રીતે જાણતા હોય છે. દરિયા જ્યારે ગુસ્સે થાય છે ત્યારે ભારે તળાઈ સર્જે છે. વિનાશ સર્જે છે અને એ જ્યારે લાગણીશીલ બને છે ત્યારે પ્રેમ પણ કરે છે. વહાલથી આપણી ઉપર હાથ પણ ફેરવે છે. ગુસ્સામાં થપાટો પણ મારે છે.

આમ જોઈએ તો દરિયા એ આકાશનું એક જીવંત પ્રતિબિંબ છે એનો પ્રાણવાન પડછાયો અને આકાશ એ દરિયાનું પ્રતિબિંબ છે. બંને એકબીજાના પુરક છે. દરિયા ઈચ્છે ત્યારે આકાશને ભેટી પડે છે અને આકાશ પણ ઈચ્છે ત્યારે વરસી પડે છે દરિયા ઉપર.

મને દરિયા કિનારે બેસીને દરિયાને જોવો, પીવો, સ્પર્શવો અને અનુભવવો ખૂબ જ ગમે છે. દરિયામાં કેટકેટલાં રંગો ભળેલાં છે. આથમતી સંધ્યાએ સૂર્યની લાલાશ એ પણ ઝીલે છે પરંતુ જ્યારે આકાશમાં સૂર્ય કાળા વાદળાઓથી ઢંકાયેલો હોય છે ત્યારે સમી સાંજે દરિયાનો ચહેરો પણ ઉદાસ બની જાય છે. દરિયાની લહેરો ઉપર ઉદાસી ઇમારત ઊભી છે. એનો ઘેરો રંગ આકાશના રંગમાં ભળીને વિસ્તરતી દિશાઓમાં ઉદાસીને પાથરી દે છે. પોતાના માળા ભણી ઊડતાં પક્ષીઓની પાંખોમાં સૂર્ય જાણે ડોકાતો હોય પરંતુ દરિયા પર પથરાતા જતા અંધકારને સૂર્ય જતા જતા પણ ચૂમતો જાય છે. કદાચ સૂર્ય પણ ઈચ્છે છે કે દરિયાને પણ અંધકારનો અનુભવ થવો જોઈએ. કેમકે અંધકારનું પણ એક મૂલ્ય છે. એના વિના બધું જ નકામું છે અને એથી જ પ્રકૃતિએ દરિયાના પેટાળમાં ઘરબી દીધા છે અંધકાર

હું અને દરિયા અને...!

અને પ્રકાશના આવરણો, દરિયા ઉપર અંધકાર પથરાતા જ દરિયા ચડે છે તોફાને, એના મોજાઓ ઉછળે છે. ઘૂઘવાટ કરે છે. કિનારા ઉપર તૂટી પડે છે અને અતૂટ રેતીના કણકણ ઝંકૂત થઈ ઊઠે છે. અંધારી રાત્રીના દરિયાનું રૂપ કોઈ સોળ વર્ષની સૂતેલી ભીલકબ્બાના શરીર જેવું હોય છે અને અજવાળી રાતના દરિયાનું રૂપ જાણે ચંદ્રની તેજોમય ઘરા પર સૂતેલી અપસરા... ઘણી વખત દરિયા રાત્રે છાનો માનો કિનારા સાથે વાતો કરતો હોય છે. કિનારે ઊગેલાં ઊંચા ઊંચા નાળિયેરના વૃક્ષો સાથે વાતો કરતો હોય છે. મને પણ દરિયાનું સાંજનું-રાત્રીનું રૂપ ગમે છે. કેમકે મેં સ્વપ્નમાં સૂતેલી ભીલકબ્બા પણ જોઈ છે અને ચંદ્રની તેજોમય ઘરા પર હું અપસરા સાથે પણ વિહર્ષ્યો છું. દરિયા ભલે ગમે તેને ગમે તેવો અપસરા હોય પરંતુ દરિયાના રાતના રૂપને મેં ઘણીવાર પીધું છે. રાતનો એનો ઘૂઘવાટ-ઉછાળા મારી મારીને કિનારાને આપી રાત ચૂમતાં મોજાઓ અને સવારે સૂર્ય પ્રકાશથી શરમાઈ જતી રેતીની સંવેદના પણ આહ્વાદક હોય છે. રેતીમાંથી નીકળતાં શંખ-છીપ એ ખરેખર તો દરિયાનાં સુકાઈ ગયેલાં આંસુઓ છે. કંઈ કેટલાંય પ્રેમીઓએ પોતાના સાચા પ્રેમની નિશાની રૂપે પોતાની પ્રિયતમાને કોઈશંખ દીપ કે નાનો પથ્થર ભેટ આપ્યો હશે. પણ એ ભેટનું મૂલ્ય કોણ સમજી શકે? એક એવી પણ માન્યતા છે કે દરિયા એકલો (અપરિણીત) હોવાથી એ પતિ - પત્નીને - દંપતિને સાથે જોઈ શકતો નથી. પરિણીત સુગલે દરિયાના કિનારે સાથે જ વડું નહિતર દરિયા બેઠાંથી એકને પોતાના ખેંચી લે છે એવી લોકવાયકા છે. પરંતુ હું આવી વાત નથી માનતો કેમકે દરિયા તો સંવેદનશીલ છે. ઘરતી અને આભને જોડે છે. એ એવો નિષ્ઠર નથી કે વિના વાંકે કોઈને મારી નાખે.

દરિયા આપણા મનની વાત પણ જાણી લેતો હોય છે. એનો અનુભવ પણ મને જગન્નાથ પુરીના દરિયા કિનારે થયો. ભગવાન જગન્નાથના દર્શન કરીને હું એકલો સમી સાંજે દરિયા કિનારે ફરવા નીકળ્યો. મનમાં નક્કી કરેલું કે દરિયાને સ્પર્શ નથી કરવો માત્ર કિનારે - કિનારે જ ચાલવું છે. જ્યાં સુધી મોજાનું પાણી આવતું હતું તેનાથી ઘણે દૂર હું ચાલતો રહ્યો અને ત્યાં જ અચાનક એક ક્ષણમાં જ દરિયા ઉછળીને દોડીને મારો ચરણસ્પર્શ કરી ગયો. મારા બંને પગ ભીંજવી ગયો અને પાછો ઉતરી ગયો પોતાની ભીતર. ત્યારે મને લાગ્યું કે દરિયાએ મને મારે ગયા જન્મમાં જરૂર કોઈ સંબંધ હશે. નહિતર ક્યારેક હું તો ક્યારેક દરિયાએ સ્પર્શ કર્યો અમે બંને એકબીજા પ્રત્યે હંમેશાં આકર્ષિતવા રહીએ છીએ.

ખરેખર દરિયાને ભાર નથી દરિયાનો, દરિયાને ભાર નથી મોજાનો કે દરિયાને ભાર નથી એની લહેરોનો... દરિયાને નિર્મળ અને નિઃસ્પૃહ છે. એની તુલનામાં આવી શકે એવું કોઈ પ્રકૃતિનું કે માનવસર્જિત તત્ત્વ કે વસ્તુ નથી. દરિયાને ઓળખવા-સમજવા માટે જાતે દરિયા થવું પડે. એના જેવી વિશાળતા-ગહનતા પ્રાપ્ત કરવી જોઈએ. તો આનો આપણે સૌ આપણા વિચારને - હૃદયને દરિયા જેવા વિશાળ - વિસ્તૃત બનાવીએ.

મોરપીંછના રંગ
- ડૉ. કનૈયાલાલ ભટ્ટ

